

Η επανάσταση των Νεότουρκων, η οποία αιφνιδίασε την Ευρώπη, έγινε ευμενώς δεκτή από τις Δυνάμεις - με εξαίρεση τη Γερμανία - καθώς φαινόταν ότι είχε λύσει το επίμαχο Μακεδονικό ζήτημα.

Ο Mensdorff δήλωνε ενθουσιασμένος με την τροπή των γεγονότων στην Τουρκία και αυτή ήταν σε γενικές γραμμές η στάση της κυβέρνησής του. Η Ρωσία επίσης υιοθέτησε παρόμοια στάση. Στην αρχή ακόμη και ο Ισβόλσκι έδειξε κάποια συμπάθεια προς το κίνημα των Νεότουρκων όπως επίσης και ένα σημαντικό τμήμα της ρωσικής κοινής γνώμης. Υπήρχαν όμως πολλοί Ρώσοι, όπως ο Ζινόβιεφ, οι οποίοι πίστευαν ότι το κίνημα ήταν καταδικασμένο να αποτύχει. Αυτοί ήταν και οι ευσεβείς πόθοι και η παρηγοριά της γερμανικής κυβέρνησης

Σε γενικές γραμμές ο Grey υποδέχτηκε ευνοϊκά την επανάσταση των Νεότουρκων.

Στην αρχή οι Νεότουρκοι δεν έδειξαν καμία εχθρότητα προς τους Ευρωπαίους αξιωματικούς της χωροφυλακής και ο di Robilant που είχε αντικαταστήσει τον Degiorgis, δεν έβλεπε κανένα λόγο να μη συνεχιστεί το έργο της αναδιοργάνωσης. Χωρίς, όμως, να ενημερώσει προηγουμένως τις άλλες Δυνάμεις, η Αυστρία χορήγησε στους δικούς της αξιωματικούς άδεια αορίστου χρόνου από τη Μακεδονία. Οι Ρώσοι είχαν επίσης πάρει άδεια, όπως και ο Γερμανός αξιωματικός. Η άποψη του Grey ήταν ότι οι αξιωματικοί όφειλαν να παραμείνουν μέχρι η οθωμανική κυβέρνηση να ζητήσει σαφώς την απομάκρυνσή τους. Αυτό έγινε με ταυτόσημη διακοίνωση στις 3 Οκτωβρίου 1908. Στη διακοίνωση αυτή η οθωμανική κυβέρνηση δεν έδωσε άμεση απάντηση και οι ξένοι αξιωματικοί, ή τουλάχιστον κάποιοι από αυτούς, συνέχισαν να στέλνουν περιστασιακά τις αναφορές τους. Στις 10 Δεκεμβρίου, η Πύλη αφού εξέφρασε την εκτίμησή της για τις υπηρεσίες των αξιωματικών, δήλωσε ότι δεν είχε καμία αντίρρηση να αποχωρήσουν με άδεια, το ζήτημα των αποζημιώσεών τους θα το συζητούσε με τους αντιπροσώπους των Δυνάμεων.

Κατά τα τέλη Νοεμβρίου ο di Robilant κλήθηκε στην Κωνσταντινούπολη για διαβουλεύσεις. Συμβούλεψε τον υπουργό Στρατιωτικών να επεκτείνει βαθμιαία το σχέδιο για τη χωροφυλακή. Ο υπουργός έκανε λόγο για επαναπρόσληψη των υφισταμένων αξιωματικών αλλά μόλις το Φεβρουάριο του 1909 προσέγγισαν οι Τούρκοι επίσημα τις Δυνάμεις. Αμέσως το βρετανικό υπουργείο Εξωτερικών πίεσε το υπουργείο Στρατιωτικών να συμφωνήσει. Το υπουργείο Εξωτερικών δεν επιθυμούσε να αφήσει το πεδίο ελεύθερο αποκλειστικά στους Γάλλους και τους Ιταλούς και δεν είχε καμία διάθεση οι Βρετανοί αξιωματικοί να είναι οι μόνοι που θα αρνούνταν να υπηρετήσουν επειδή ο μισθός που πρόσφεραν οι Τούρκοι ήταν ανεπαρκής. Συμφωνήθηκε τελικά οι Βρετανοί να λαμβάνουν ο καθένας ετήσιο εισόδημα 100

Η στάση των Δυνάμεων απέναντι στην επανάσταση των Νεότουρκων

Συντάχθηκε απο τον/την Administrator
Σάββατο, 08 Νοέμβριος 2008 19:35 -

αγγλικών λιρών και μέχρι την 1η Απριλίου είχαν όλοι αποδεχθεί το διορισμό τους, εκτός από το λοχαγό Stephens, για τον οποίο ορίστηκε αντικαταστάτης.

Στη διάρκεια των ετών 1909-1911 η κατάσταση της χωροφυλακής στη Μακεδονία που εξακολουθούσε να μη διαθέτει επαρκή δύναμη επιδεινώθηκε και ο ίδιος ο di Robilant παραιτήθηκε τελικά από την προσπάθειά του. Περιέπεσε σε λήθαργο αρκούμενος να παίρνει το μισθό του μέχρι την κήρυξη του Ιταλοτουρκικού Πολέμου τον Αύγουστο του 1911, οπότε αυτός και οι συμπατριώτες του εγκατέλειψαν την οθωμανική υπηρεσία.

Η κυβέρνηση της Σόφιας δεν είδε καθόλου ευνοϊκά την επανάσταση των Νεότουρκων. Ο Σαντσίεφ θεωρούσε το Σύνταγμα ως ένα καθαρά προσωρινό επίτευγμα - έργο κατώτερων αξιωματικών - και αμφέβαλλε για τη μακροήμερευσή του. Στη Ελλάδα αντιθέτως οι πρώτες αντιδράσεις προς το νέο οθωμανικό καθεστώς υπήρξαν ευνοϊκές. Ο λαός υποδέχθηκε σε κλίμα ενθουσιασμού τους μακεδονομάχους που επέστρεφαν. Σε όλους τους ελληνικούς κύκλους υπήρξε, τουλάχιστον προς στιγμή, ένα αξιοσημείωτο αίσθημα ανακούφισης. Αργότερα πάντως οι διαθέσεις της Αθήνας και της Σόφια αντιστράφηκαν. Μετά από περισσότερη σκέψη, η βουλγαρική κυβέρνηση άρχισε να διαβλέπει ότι το νεοτουρκικό καθεστώς, θα ήταν τελικά σε θέση να εμποδωθεί και επομένως θα ήταν πιο ασφαλές να επιδιώξει να συμβιβαστεί μαζί του. Έλπιζε, επίσης, ότι η αυξανόμενη βρετανική επιρροή στην Κωνσταντινούπολη θα έδινε στη Βουλγαρία τη δυνατότητα να ικανοποιήσει τις διεκδικήσεις της στη Μακεδονία. Στην Ελλάδα αντίθετα, καθώς επίσης και στους Έλληνες της οθωμανικής αυτοκρατορίας, υπήρχε μεγάλη δυσαρέσκεια για τις τουρκικές εκλογές και γεννήθηκαν φόβοι ότι ο Ελληνισμός όχι μόνο δε θα καταλάμβανε την τιμητική θέση αλλά ότι θα ήταν δυνατόν ακόμη και να απωλέσει τη θέση που κατείχε προηγουμένως.